

Обаче ако и да бѣхъ Гръци-ти прѣви между народы-ты на Вѣсточнѣ Имперіѣ, обаче, въ точно знаменуванѣ, никога не сѣ господствовали. Всичко-то имъ господство ся заключаваше въ вліяніе-то, което произлазаше отъ качественно-то имъ надминуванѣ надъ другы-ты. Обаче тѣи никога не присвоивахъ само на себе си работы-ты и распорѣжданѣ-то на останалѣ-тѣ слѣдъ Римляне-ты Имперіѣ, и никога не мисляхъ за тѣя безчеловѣчны срѣдства на притѣсненіе и истрѣбванѣ, които употрѣбяхъ Нѣмци-ти срѣщу Германскы-ты Славяне, като наслѣдвахъ Германіѣ отъ Франкы-ты.

Безкорыстіе-то (неинтерезликъ) е най главенъ признакъ на политическо-то проминуваніе на Гръци-ты съ другы-ты имъ съотечественници, исто така и въ религіозно отношеніе къмъ иностранци-ты, както спомянахъ по' отгорѣ. Всяка-та Имперія бяхе сѣмъзъ отъ различни племена, слипены по между си съ стары-ты Римскы законы. Всякій подданикъ на Имперіѣ-тѣ ся наричаше Римлянинъ, какъвъ то да былъ, Гръкъ ли, Славянинъ ли, или другъ ииородецъ все едно, и всякій можаше и трѣбваше да служи на обще-то дѣло.

Отъ всички-ты племена на Имперіѣ-тѣ, подыръ Гръци-ты, най главни сѣ были Славяне-ти.

И така явно ся види, че монахъ Римскій не значе нува монахъ Гръкъ, нѣ монахъ подданикъ на Господарство-то, което ся наричя Римско, по имя-то на отколѣшни-ты му владѣтели; за това още не знаемъ: Константинъ и Меводій Гръци ли сѣ были, или Славяне.

Рѣчено-то поне по' горѣ за духовенство-то, което Борисъ употрѣби за ученіе-то народа, простирася и на тѣя братія, боито като бяхъ отъ число-то на тоя народъ, станахъ по' замѣчательни и безсмъртни, защото то бяхъ повече дѣятелни. Това, ми ся чини, е довольно да ся усѣтимъ, че тѣи бяхъ Славяно-Българе.

Да притуримъ още нѣкои забѣлежванія: 1-во. Что рѣкохъ отъ горѣ за духовенство-то, което ся проводи на Бориса, най вѣрно отъ всичко ся относя на Меводія, който отиде въ Българіѣ още въ царуванѣ-то на Имперярицѣ, Теодорж, около 846 год. слѣдовательно 16 години до крещеніе-